

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: **M., s.r.o.**, IČO: X., so sídlom D., zast.: *JUDr. J.*, advokátom so sídlom J., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu** so sídlom námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, **za účasti: 1/ R., s.r.o.** so sídlom v B., právne zastúpeného *Advokátskou kanceláriou JUDr. I., PhD. spol. s r.o.* so sídlom v P., **2/ M.**, bytom v P.P., v konaní o **opravnom prostriedku** navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. R/92/2005 zo dňa 06.12.2005 v časti týkajúcej sa iba zamietnutia žiadosti o udelenie licencie, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. R/92/2005 zo dňa 03.07.2007 v časti zamietnutia žiadosti o udelenie licencie **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi a ďalším účastníkom 1/ R. s.r.o. a 2/ M., P. náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 66 € do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie na správnom orgáne

Rozhodnutím č.: R/92/2005 vydaným v správnom konaní č. 356-LO/O-R02/2005 dňa 03.07.2007 odporkyňa

1. prideliť spoločnosti R., s.r.o., C. frekvenciu 93,9 MHz Prievidza a udeliť jej licenciu na regionálne rozhlasové terestriálne vysielanie pod označením B.
2. a súčasne v zmysle § 49 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej v texte rozhodnutia len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) zamietla žiadosť navrhovateľa o pridelenie licencie na rozhlasové vysielanie.

Toto svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že pri posúdení predložených podkladov ako aj výsledkov ústnych pojednávaní vykonaných dňa 07. novembra 2005, 22.11.2005 ako aj 08.12.2005 odporkyňa prihliadala na všetky kritériá uvedené v § 47 zákona č. 308/2000 Z.z., pričom pri posudzovaní vyváženosti programových skladieb navrhovaných účastníkmi konania vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté, hľadala čo možno najlepšie riešenie, ktorým by boli vytvorené predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov. Podľa odôvodnenia odporkyne nebol pri rozhodovaní opomenutý žiaden z argumentov účastníkov konania, pričom medze zákonom povolenej voľnej úvahy správneho orgánu pri hodnotení jednotlivých faktorov a skutočností i ich celku neboli prekročené.

Podľa § 47 zák. č. 308/2000 Z.z. v znení platnom v čase posudzovania žiadosti je Rada pri rozhodovaní o udelení licencie povinná posudzovať a prihliadať na

- a) predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov,*
- b) priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu,*
- c) priehľadnosť a dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania,*
- d) vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté,*
- e) prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme,*

f) skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu,

g) skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb a ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou.

Bližšie právne dôvody ako aj logické závery, na základe ktorých konkrétne odporkyňa uprednostnila žiadosť spoločnosti R., s.r.o., sú v napadnutom rozhodnutí uvedené.

II.

Opravný prostriedok navrhovateľa

Vo včas podanom opravnom prostriedku zo 06.10.2007 požadoval navrhovateľ, aby hore uvedené rozhodnutie bolo zrušené a vec bola vrátená odporkyňi späť na ďalšie konanie.

Navrhovateľ predovšetkým spochybňoval tvrdenie odporkyne, že žiadosti všetkých účastníkov konania po doplnení obsahovali všetky náležitosti podľa ust. § 47 zák. č. 308/2000 Z.z. Jediný účastník, ktorý bol vyzvaný na doplnenie dokladov bol práve víťazný účastník konania - R.

Ďalej poukázal na tú skutočnosť, že práve R.R.R., spol. s r.o., ktorému licencia na prevádzkovanie rozhlasovej frekvencie 93,9 MHz zanikla, má značné nezaplatené záväzky nielen voči iným spoločnostiam, ale aj voči navrhovateľovi.

Na základe týchto skutočností navrhovateľ vytýkal odporkyňi, že odporkyňa pri svojom rozhodovaní nedostatočne posúdila a vyhodnotila žiadosť účastníka konania R., pri svojom posudzovaní neprihliadala na priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu.

Podľa mienky navrhovateľa vyjadrenej v jeho opravnom prostriedku odporkyňa opakovane vybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom a pri svojom rozhodovaní

znovu prekročila aj svoju voľnú úvahu pri hodnotení jednotlivých faktorov, pričom napadnuté rozhodnutie nie je dostatočné a ani nie je odôvodnené.

Z vyjadrenia odporkyne zo dňa 29.09.2006 vyplýva, že k rozhodnutiu dospela na základe presného a úplného zistenia skutočného stavu veci. Ďalej vo svojom vyjadrení veľmi podrobne polemizovala s nesúhlasnou argumentáciou navrhovateľa, ktorá bola uvedená pri jednotlivých námietkach žalobcu týkajúcich sa postupne ust. § 47 písm. b) až e) zák. č. 308/2000 Z.z.

Záverom odporkyňa požiadala o potvrdenie napadnutého rozhodnutia.

III.

Procesné úkony odvolacieho súdu

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5SŽ 101/2007-30 zo dňa 25.11.2008 o vylúčení časti predmetu konania bolo pre ďalšie konanie určené, že preskúmanie zákonnosti udelenia licencie prioritne podlieha právnomu režimu preskúmania právoplatného rozhodnutia žalovaného na základe žaloby podľa Druhej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Naproti tomu preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v časti zamietnutia žiadosti navrhovateľa o udelenie licencie podlieha právnomu režimu preskúmania zákonnosti neprávoplatného rozhodnutia podľa Tretej hlavy Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Táto skutočnosť priamo vplýva na rozsah súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia.

Následne uznesením Najvyššieho súdu č. k. 5SŽ 101/2007-41 zo dňa 27.11.2008 bolo vyslovené, že sa konanie vo zvyšnej časti návrhu navrhovateľa prerušuje až do právoplatného skončenia konania pred Krajským súdom v Trnave o vylúčenej časti predmetu konania.

Uvedené uznesenia po právnej stránke vychádzali najmä z toho, že v prejednávanej veci podal navrhovateľ opravný prostriedok smerujúci proti celému rozhodnutiu odporkyne. Avšak vecná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je daná len na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne v II. časti výroku odporkyne o zamietnutí žiadosti

o licenciu (bližšie vid' ustanovenia § 246 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 49 ods. 8 zák. č. 308/2000 Z.z.).

Následne bolo konané na Krajskom súde v Bratislave o vylúčenej časti s takým výsledkom, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 03. októbra 2011 sp. zn. 3 Sžo/22/2011 vo vylúčenej časti, tzn. v časti týkajúcej sa iba pridelenia frekvencie 93,9 MHz Prievidza spoločnosti R., s.r.o., C. a udelenia licencie na regionálne rozhlasové terestriálne vysielanie pod označením B., rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/16/2009-128 zo dňa 13.01.2011 mení tak, že žalobu zamietá.

Podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 22.11.2011 konajúcemu súdu popri ospravedlnení neúčasti na pojednávaní bolo oznámené, že po zvážení možnosti predložiť podnet generálnemu prokurátorovi na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo 22/2011 zo dňa 03.10.2011, od tohto zámeru navrhovateľ upustil. Toto rozhodnutie navrhovateľ odôvodnil povahou správneho konania, zmätočným charakterom ustanovenia § 49 ods. 6 a ods. 8 zák. č. 308/2000 Z.z., dobou predmetnej licencie a dĺžky súdnych konaní, nakoľko vzhľadom k vymenovaným skutočnostiam by takýto jeho postup nebol v súlade s potrebami praktického života.

M., ako zúčastnená osoba v konaní listom z 02.11.2011 konajúcemu súdu oznámil, že súhlasí s pojednávaním v jeho neprítomnosti a pojednávania sa nezúčastní, nakoľko necíti potrebu sa vyjadrovať v tejto veci.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd vecne oprávnený rozhodovať o opravnom prostriedku v tejto veci (vid' § 52 ods. 6 zák. č. 308/2000 Z.z. v spoj. s ust. § 246 ods. 2 písm. a) a § 250l a nasl. O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj jemu predchádzajúce správne konanie v rozsahu a z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku postupom podľa Tretej hlavy Piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“). Po zistení, že opravný prostriedok bol podaný oprávnenou osobou (účastníkom konania) v zákonnej lehote (§ 52 ods. 6 zák. č. 308/2000

Z.z.), nariadil vo veci pojednávanie (§ 250q ods. 1 O.s.p.), ktoré musel z objektívnych dôvodov presunúť na iný termín, a po jeho verejnom vykonaní a po zvážení argumentácie obsiahnutej v dotknutom rozsudku (čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky analogicky § 250ja ods. 7 O.s.p.) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3SŽo/22/2011 jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o sudcoch) dospel k záveru, že podaný opravný prostriedok nie je dôvodný, pretože napadnuté rozhodnutie je vydané v súlade so zákonom, a preto preskúmané rozhodnutie postupom podľa 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Na prvom mieste Najvyšší súd v prejednávanej veci zdôrazňuje, že predmetom jeho konania je posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj jemu predchádzajúceho postupu iba v časti týkajúcej sa zamietnutia žiadosti navrhovateľa o udelenie licencie.

Ďalej Najvyšší súd konštatuje nielen zhodu (takmer totožnú) v skutkovom stave ale aj v právnom rámci s rozsudkom sp. zn. 3SŽo/22/2011. V súvislosti s týmto zistením musí ďalej Najvyšší súd zdôrazniť povinnosť všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou napĺňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota. S princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva ústavne vymedzené prostredníctvom ustanovení čl. 1 ods. 1, čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a je pre účely odvolacieho konania napríklad vykonaná ustanovením § 250ja ods. 7 O.s.p.

Podľa článku 1 ods. 1 veta prvá ústavy Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa článku 144 ods. 1 ústavy sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. platí, že ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Na základe hore citovaného právneho rámca Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje na odôvodnenie rozsudku toho istého súdu z 03. októbra 2011 sp. zn. 3Sžo/22/2011, ktorý bol zverejnený v plnom rozsahu na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <http://nssr.blox.sk/blox/cms/portal/sk/rozhodnutia>. Text odôvodnenia hore uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu sa ďalej v príslušnom rozsahu uvádza.

„Podľa § 250j ods. 2, písm. c/ O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby došiel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

Pojem „medze žaloby“ znamená v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a je definovaný v ust. § 250j ods. 1 O.s.p. Uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu je v zmysle § 249 ods.1 O.s.p. obligatórnou náležitosťou žaloby [obdobné právne závery je možno prostredníctvom § 250l ods. 2 O.s.p. subsidiárne si osvojiť aj pre procesnú oblasť rozhodovania o opravných prostriedkoch – poznámka konajúceho senátu].

Z obsahu žaloby zo dňa 06.10.2007 súd zistil, že žalobca ako dôvody pre zrušenie rozhodnutia žalovaného uviedol „ [že R.R.R. spol. s r.o., ktorému licencia na prevádzkovanie rozhlasovej frekvencie 93,9MHz zanikla, má značné nezaplatené záväzky nielen voči iným spoločnostiam, ale i voči žalobcovi M. s.r.o. Na základe týchto skutočností je presvedčený o tom, že Rada pri svojom rozhodovaní nedostatočne posúdila a vyhodnotila žiadosť účastníka R., s.r.o. X., pričom však súčasne porušila ust. § 47 písm. b/ a c/ a pri svojom posudzovaní neprihliadla na priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu a taktiež dostatočne neposúdila priehľadnosť a dôveryhodnosť finančných zdrojov, určených na

financovanie vysielania“. Žalobca implikoval, že Ing. K. sa uchádza o licenciu s novou spoločnosťou R., s.r.o. z dôvodu, že spoločnosť R.R.R. je predĺžená.

Najvyšší súd zistil, že R.R.R. spol. s r.o. nebola žiadateľom o udelenie licencie. Námietky žalobcu smerovali k pasívne vecne nelegitimovanému subjektu. Žalovaný sa s touto námietkou vysporiadal i v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, keď uviedol, že R.R.R. nie je v konkurze a ani nebol podaný návrh na vyhlásenie konkurzu. Táto skutočnosť vyplývala aj z obchodného registra. Žalovaný preskúmal finančné zdroje žiadateľa R., s.r.o. na ústnom pojednávaní dňa 22.11.2005, kde žiadateľ predložil aj súvahu vysielateľa R.R.R. s.r.o. k 31.12.2004, výkaz ziskov a strát k 31.12.2004, komentár k účtovným závierkam za roky 2003 a 2004 a taktiež komentár k účtovnej závierke za rok 2004 a výpis z bežného účtu, ktorým deklaroval vklad vo výške 1.000.000,--Sk, ktorý mal pripravený za účelom splatenia záväzku voči Družstvu vzájomnej pomoci.

Najvyšší súd konštatuje, že skúmanie finančných pomerov spoločnosti R.R.R., s.r.o. žalovaným bolo dôvodné iba s ohľadom na zmienenú implikáciu žalobcu. Toto skúmanie nepotvrdilo podozrenia naznačené žalobcom a z hľadiska zásady proporcionality rozsah skúmania úmerne prevýšil kvalitu tvrdení žalobcu. Žalovaná preto správne konštatovala, že žiadosti všetkých uchádzačov o licenciu spĺňali zákonné náležitosti podľa § 46 zák. č. 308/2000 Z.z. a správne pristúpila k výberu jedného uchádzača, ktorému licenciu udelí hlasovaním.

V konaní o udelenie licencie je nevyhnutné rozlišovať dve štádia, a to skúmanie splnenia podmienok žiadostí na udelenie licencie a výber jedeného zo žiadateľov a udelenie mu licencie.

Predmetom prieskumu zákonnosti najvyšším súdom bolo rozhodnutie žalovaného o udelení licencie, ktoré žalovaný vydal na základe správnej úvahy vytvorenej hlasovaním kolektívneho správneho orgánu.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie

nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Zásadným východiskom pre najvyšší súd bola skutočnosť, že správna úvaha žalovanej pri udelení licencie sa vytvárala hlasovaním kolektívneho orgánu – jednotlivých členov Rady. Správna úvaha kolektívneho orgánu je metóda prijímania rozhodnutí v tých veciach, kde nie je možné stanoviť exaktne kritéria pre prijatie rozhodnutia a ide o konštitutívny výber jednej z viacerých možností.

Všetci uchádzači o udelenie licencie splnili podmienky pre udelenie licencie a žiaden z nich nebol vylúčený. Žalovaný následne hlasovaním rozhodoval, ktorého uchádzača vyberie. Fakticky išlo o výberové konanie.

Najvyšší súd sa oboznámil so zápisnicou o hlasovaní a zistil, že všetci prítomní členovia Rady hlasovali za udelenie spoločnosti R., s.r.o.. Proces prijímania rozhodnutí hlasovaním predpokladá, že členovia hlasovaním vyjadria iba svoj odborný konečný úsudok na vec. Jednotliví členovia Rady svoje hlasovanie v zmysle zákona nezdôvodňujú. Vytvorená správna úvaha však nesmie byť v zjavnom nepomere alebo v logickom rozpore s kritériami na jej vytvorenie, uvedenými v § 47 zák. č. 308/2000 Z.z. Skutočnosť, že hlasovanie Rady o udelení licencie podlieha správnej úvahu bola judikovaná i rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžo 525/2009 zo dňa 23.10.2010 vo veci žiadateľa A., s.r.o..

Najvyšší súd v medziach žaloby (ani z obsahu administratívneho spisu) nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia o udelení licencie žiadateľovi R. s.r.o.. Výsledok správnej úvahy žalovaného, že pri výbere uprednostnil žiadateľa, ktorý vysiela programovú službu R. už 11 rokov a stal sa súčasťou regiónu hornej Nitry ako etablovaný regionálny vysielateľ nevybočil z medzí a hľadísk § 47 písm. a/ až g/ zák. č. 308/2000 Z.z. Zákon neurčuje vážnosť jednotlivých kritérií. Preto bolo na členoch rady žalovaného, akú váhu jednotlivým kritériám pri hlasovaní budú prikladať. Na to, aby súd zrušil rozhodnutie prijaté na základe správnej úvahy, muselo ísť o také kvalitatívne porušenie princípov správnej úvahy, ktoré by bolo zjavné.

Len obiter dictum možno dodať, že pokiaľ sa členovia rady hlasovaním priklonili ku kritériu vyváženej programovej skladby a k predpokladanému prínosu žiadateľa o licenciu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme, tak správnosť ich stanoviska ex post potvrdzuje aj vysoký stav počúvanosti toho regionálneho rádia, ktorý súd hodnotil ako všeobecne známu skutočnosť www.radia.sk.“

Ako už bolo vyššie zdôraznené Najvyšším súdom, predmetom tohto súdneho konanie je vykonanie súdneho prieskumu vo vzťahu k posúdeniu zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj jemu predchádzajúceho postupu iba v časti týkajúcej sa zamietnutia žiadosti navrhovateľa o udelenie licencie. Právny rámec, ktorý vymedzuje rozhodovací priestor odporkyne, je daný ustanovením § 48 a 49 zák. č. 308/2000 Z.z.

*Podľa § 48 ods. 7 zák. č. 308/2000 Z.z. licenciu na terestriálne vysielanie rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jedného z účastníkov konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie a ustanovenie o zamietnutí žiadosti všetkých ostatných účastníkov konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení rada **uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.***

Podľa § 49 ods. 2 písm. c) a d) cit. zákona Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak:

- c) nespĺňa kritériá podmienky § 47, ktoré Rada posudzuje a je povinná na ne prihliadať,*
- d) v rámci konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.*

V rozsudku sp. zn. 3Sžo/22/2011 bolo konanie o pridelení licencie prirovnané k výborovému konaniu a túto paralelu si aj v tomto konaní Najvyšší súd celkom osvojuje. Nakoľko odporkyňa na základe hlasovania kolektívneho orgánu vybrala úspešného uchádzača, ktorý v zmysle záverov citovaného rozsudku sp. zn. 3Sžo/22/2011 splnil zákonné kritériá uvedené v ustanovení § 47 zák. č. 308/2000 Z.z., potom, ako logicky očakávaným následkom tohto rozhodnutia bol postup vo forme vydania rozhodnutia (vid' cit. § 48 ods. 7

v spojení s § 49 ods. 2 zák. č. 308/2000 Z.z.) so zamietnutím žiadosti neúspešného uchádzača, tzn. navrhovateľa.

Na vykonanom pojednávaní a ani z priloženého spisu Najvyšší súd nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce záveru, že by odporkyňa nesprávne aplikovala hore uvedené ustanovenia zák. č. 308/2000 Z.z.

Z priloženého administratívneho spisu má Najvyšší súd preukázané, že odporkyňa v napadnutom rozhodnutí č. R/92/2005 zo dňa 03.07.2007 zistené skutočnosti ako aj svoje závery vyplývajúce z vyhodnotenia hore uvedených kritérií odporkyňa ako každý správny orgán v zmysle § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v spojení s § 71 zák. č. 308/2000 Z.z. jasne a zrozumiteľne objasnila, tiež uviedla, ktoré skutočnosti boli podkladom pre jej rozhodnutie a naopak, ktoré z podkladov vylúčila, akými úvahami bola pri svojom rozhodovaní o pridelení licencie vedená a ako sa vyrovnala s návrhmi účastníkov konania vrátane ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa stanoviska odporkyne ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v svojich predchádzajúcom rozhodnutí, najmä už v citovanom rozsudku sp. zn. 3SŽo/22/2011, pri ktorom Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska), a po zistení, že napadnuté rozhodnutie netrpí evidentnými rozpormi, Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách súdneho prieskumu rozhodol Najvyšší súd podľa § 250l ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 v zmysle § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého iba úspešnému navrhovateľovi, ktorý včas podal riadny návrh na priznanie trov konania, vznikne právo na náhradu trov tohto konania. Nakoľko uvedené ustanovenia sa primeraným spôsobom vzťahuje aj na osoby zúčastnené na súdnom prieskume, musel sa Najvyšší súd zaoberať aj s ich nárokmi. Pretože však zúčastnená osoba pán M., P. sa na pojednávaní nezúčastnil a iné trovy konania zo súdneho spisu nevyplývajú, a ďalej ďalšia osoba, R. s.r.o. sa na pojednávaní výslovne vzdala náhrady trov konania, rozhodol Najvyšší súd tak, ako je uvedené v druhej časti výroku.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný.

Na základe uvedeného ustanovenia Najvyšší súd zaťažil neúspešného navrhovateľa poplatkovou povinnosťou za neúspešný výsledok súdneho prieskumu vo výške 66 € v zmysle Položky 10 písm. c) ako prílohy k zák. č. 71/1992 Zb.

Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom sp. zn. IV. ÚS 116/2011- 34 z 9. júna 2011 vyslovil porušenie práva účastníčky nebyť odňatý zákonnému sudcovi podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky svojvoľným postupom pri prerozdelení už pridelených vecí a následným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Svoj nález odôvodnil tým, že vo veci nepojednával senát v zložení určenom v čase napadnutia veci a zákon č. 757/2004 Z.z. o súdoch v žiadnom prípade neumožňuje prerozdelenie už pridelených vecí, t. j. vecí pridelených síce referujúcemu sudcovi, ale súčasne aj ostatným členom senátu, do ktorého vec pôvodne napadla ako zákonným sudcom, do nového, v čase napadnutia veci existujúceho senátu, ktorého členom sa stal sudca, ktorému vec bola pôvodne pridelená, avšak ostatní členovia sa zmenili, iným spôsobom, než náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom.

Na základe citovaného nálezu a právnych záverov v ňom uvedených požiadal 08. augusta 2011 predseda konajúceho senátu vedenie Správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o zosúladienie zloženia senátu s nálezom ústavného súdu v zmysle Rozvrhu práce. Prípisom z 10.08.2011 vedenie správneho kolégia vyjadrilo názor, že v prípade zmeny Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2009 opatrením č. Spr. 162/2009-20 z 24.09.2009 sa nejednalo o prípad podľa § 51 ods. 4 písm. b) zák. č. 757/2005 Z.z., o ktoré oprel svoje rozhodnutie Ústavný súd Slovenskej republiky, t. j. o zmenu v obsadení súdu sudcami. Ďalej poukázalo na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 390/2010-83 z 13.04.2011, ktorý zaujal v obdobnej veci opačný právny názor. Navyše sa odvolalo na závery porady Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z dňa 09.08.2011, podľa ktorých sa predmetný nález Ústavného súdu vzťahuje iba na konkrétnu vec sp. zn. 2Cdo 47/2010.

Vzhľadom na tieto závery a názory ako aj na aktuálne znenie Rozvrhu práce na rok 2011 rozhodol o prejednávanej veci senát v hore uvedenom zložení.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 30. novembra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová